

Economics and Administration, Tourism and Tourism Management, History, Culture, Religion, Psychology, Sociology, Fine Arts, Engineering, Architecture, Language, Literature, Educational Sciences, Pedagogy & Other Disciplines in Social Sciences

Vol:3, Issue:11
sssjournal.com

pp.1739-1748
ISSN:2587-1587

2017
sssjournal.info@gmail.com

Article Arrival Date (Makale Geliş Tarihi) 11/11/2017 | The Published Rel. Date (Makale Yayın Kabul Tarihi) 16/12/2017
Published Date (Makale Yayın Tarihi) 17.12.2017

HALKLA İLİŞKİLER TOPLUMU VE GÜVENLİK HİZMETLERİ, TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİK ÖRNEĞİ

PUBLIC RELATIONS SOCIETY AND SECURITY SERVICES, SOCIAL ASSISTED POLICY SAMPLE

Öğr. Gör. Ahmet Kenan SAYIN

İnönü Üniversitesi, aksayin44@gmail.com, Malatya/Türkiye

Öğr. Gör. Vedat YILMAZ

Bitlis Eren Üniversitesi, vedatyilmaz1977@gmail.com, Bitlis/Türkiye

ÖZ

Halkla ilişkiler faaliyetlerinin giderek önemini her alanda arttırdığı günümüzde, toplumun halkla ilişkiler faaliyetlerinden nasıl etkilendiği ve nasıl değiştiği konusu önemli ve incelenmesi gereken bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır. Halkla ilişkiler faaliyetleri toplumlara yeni şekiller vererek yeni bir topluma doğru yönlendirebilmektedir. Bilgi toplumundan hareketle, iletişimin günümüzde çok hızlı bir şekilde dünyayı etkisine almasıyla birlikte "Halkla İlişkiler Toplumu" diyebileceğimiz bir toplum yapısına doğru gitmekte olduğumuzu söyleyebiliriz. Özellikle geçtiğimiz son yıllarda toplumların iletişimi, değişimi ve dünya düzenindeki ağırlıkları halkla ilişkiler faaliyetleriyle doğrudan ilişkili hale gelmeye başlamıştır. Dünyada ve ülkemizde yeni toplum yapıları içerisinde, güvenlik hizmetleri de gelişmekte ve değişmektedir. Mevcut güvenlik hizmetlerinin de "Halkla İlişkiler Toplumuna" uyum sağlamaya yöneldiği görülmektedir. Günümüzde değişen toplum yapısıyla birlikte geçmişten gelen güvenlik yapılanmalarında mevcut toplum içerisinde ve hatta dünyada, güvenilen ve beğenilen bir kurum olmak, tüm güvenlik birimlerinde öncelikli hale gelmeye başlamıştır. Dünyada ve ülkemizde bu kapsamda birçok örnek bulunmaktadır. halkla ilişkiler ve güvenlik hizmetleri kapsamında Türk Polis Teşkilatı (Emniyet Genel Müdürlüğü) içerisinde faaliyet gösteren Toplum Destekli Polislik Birimleri iyi bir örnek olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada halkla ilişkiler toplumuna doğru güvenlik hizmetleri ele alınarak ülkemizde Toplum Destekli Polislik faaliyetleri örneği ile incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Halkla İlişkiler, Halkla İlişkiler Toplumu Güvenlik Hizmetleri Toplum Destekli Polislik

ABSTRACT

In the present day, when public relations activities are increasingly important in every field, the issue of how society is affected by public relations activities and how it has changed has become an important subject to be examined. Public Relations activities can lead to a new gathering by giving new forms to societies. Moving from the information society, we can say that we are heading towards a society where we can say "Public Relations Society" with the fact that communication affects the world very quickly today. Especially in recent years, especially in the past years, communities' communication, change and their weight in the world order have begun to become directly related to the activities of people's relations. Security services are also developing and changing in new societies in the world and our country. It seems that the current security services are becoming compatible with the "Public Relations Society". Today, with the changing society structure, being a trustworthy and acclaimed institution in the existing society and even in the world has begun to become a priority in all security units and there are many examples of this in our country. Within the context of public relations and security services, Community Support Police units operating within the Turkish Police Organization (Police General Directorate) are confronted as a good example. In this study, public relations will be examined through the example of Community Based Policing activities in our country by considering security services towards the society.

Keywords : Public relations, Public Relations Society, Security services, Community Based Policing

1. GİRİŞ

Günümüzde halkla ilişkiler ve bilgi toplumu önemli ve vazgeçilmez bir değere doğru yükselmektedir. Halkla ilişkiler faaliyetleri toplumlara yeni şekiller vererek yeni bir topluma doğru da yönlendirebilmektedir. Bu durum ele alındığında en güzel örneği güvenlik hizmetlerindeki değişim ortaya koymaktadır.

Dünyada önemli bir yere sahip olan güvenlik sorunu ve güvenlik hizmetleri, halkla ilişkiler açısından önemli bir alan olarak karşımıza çıkmaktadır. Terör ve terörizm veya günlük polis ve halkla ilişkiler faaliyetleri ele alındığında toplumdaki değişimle birlikte bu ilişkininde değiştiği görülebilmektedir. Özellikle son dönemlerde dünyada ve ülkemizde güvenlik hizmetlerindeki halkla ilişkiler faaliyetleri çok değer kazanarak ön plana çıkmıştır.

Ülkemizde Polis Teşkilatı bünyesinde faaliyetlerde bulunan Toplum Destekli Polislik (TDP) yapılanması ve uygulamaları, bir halkla ilişkiler toplumuna doğru ilerleyişi ve değişimleri iyi bir şekilde ortaya koyan örnekleri ve sonuçları bünyesinde taşımaktadır. Geçmişten günümüze kadar mevcut TDP birimlerinin faaliyetleri ve elde ettiği kazanımlar incelendiğinde halkla ilişkileri odak noktaya alan bir toplum düzeni ve güvenlik yapılanması göze çarpmaktadır.

2. HALKLA İLİŞKİLER

Halkla ilişkiler konusunda ansiklopedi, sözlük ve kitaplarda bir çok tanıma rastlamak mümkündür. Bu tanımlamaların temelinde halkla ilişkilerin kuruluş ile karşısında bulunan hedef kitle arasındaki menfaate dayalı karşılıklı ve sağlıklı bir diyalogun tesis edilmesi, bunun sonucunda da toplumun ilgili kesimlerinde kuruluş hakkında olumlu bir düşünce ve desteğin oluşturulmasıdır (Asna, 2012: 17). Böylesi bir oluşumda da toplumun görüş ve düşünceleri ön plana çıkmaktadır. Toplum kelimesi Türk Dil Kurumu Sözlüğünde (TDK, 2017): “Aynı toprak parçası üzerinde bir arada yaşayan ve temel çıkarlarını sağlamak için iş birliği yapan insanların tümü, cemiyet” olarak tanımlanmaktadır. Dünya üzerindeki toplumlar zamanla değişmekte yani farklılaşmaktadır. Dünyanın küresel bir köy olduğu günümüzde tüm toplumların, ortak ve büyük bir topluma doğru gittiği de söylenebilir. İletişim araçları artık anlık haber vermekte, dünyanın bir yerinde olan bir olay diğer yerlerde ve toplumlarca izlenebilmekte ve iletişim kurulabilmektedir. Bu açıdan halkla ilişkiler faaliyetleri tüm dünyada önem kazanmakta ve toplumları geliştiren veya dönüştüren bir yapıya bürünmektedir.

Halkla ilişkilerin günümüzde birçok tanımı mevcuttur. Bunların içinde en geniş anlamıyla halkla ilişkiler tanımı (Hazar, 2012;) "Halkla ilişkiler bir örgütün, kuruluşun en önemli amacı olan kendini devam ettirebilme ve geliştirebilme olanağının kullanılabilmesi için, çift yönlü bir iletişimle, etkileşime dayalı olarak, örgüt içinde hedef kitlenin sözcüsü ve gözcüsü, hedef kitle içinde ise örgütün sözcüsü ve gözcüsü kimliklerine bürünen, genel etik prensipler dahilinde propaganda, reklam, tanıtım gibi dalları da kendi içinde görerek kullanan bir yöntemdir" şeklinde bir tanımlamadır.

Dijital dönüşüm ile birlikte gelen internet halkla ilişkilerin düzenli bir şekilde yürütülmesi ve duyuruların halka kısa sürede ulaştırılması bakımından yönetici ve halk arasında bilgi alışverişi ve karşılıklı olarak düşüncelerin paylaşılmasına olanak tanımıştır. İnternet sayesinde yöneticilerin halk ile iletişimi kolaymış, halkın yönetime katılımında önemli bir yol alınması sağlanmıştır. Halk sosyal medya veya benzeri platformlarda düşüncelerini başkalarına aktarma veya başkalarının o düşünce hakkındaki görüşlerine ulaşabilmektedir.

Sosyal medya uygulamaları internet teknolojisi ile işleyen ve günümüzdeki halkla ilişkiler uygulamalarında gündeme gelen bir diyalog ortamıdır (Yağmur, 2011: 5). Bu diyaloglar sayesinde halk ile halkı yönetenler arasındaki ilişkilerde gelişmiştir. Halkla ilişkilerin geliştirilmesinde birçok amaç olmasıyla birlikte temel amaç; hizmette etkinlik ve verimliliği artırarak başarıya ulaşabilmek için halk arasında yönetime karşı olumlu davranış geliştirebilmek ve halkın değişen istek ve taleplerinin karşılanması noktasındaki sorunların giderilmesidir (Aydın ve Taş, 2016: 44).

3. BİLGİ TOPLUMU

Son yıllarda dünyada ardı ardına yaşanan gelişmeler toplumların sosyal, ekonomik, siyasal ve kültürel yaşamlarında önemli düzeyde değişimlere neden olmuştur. Yaşanan bu değişimler sonucunda da “bilgi toplumu” gibi yeni kavramlar ortaya çıkmıştır (Ercan, 2007: 4). Günümüzde bilgi toplumu ile eş anlamlı olarak “sanayi ötesi toplum”, “postmodernizm”, “sibernetik kapitalizm”, “kontrol devrimi” gibi terimler çoğu zaman kullanılmaktadır. Diğer taraftan “bilgi toplumu” terimini herkes farklı olarak tanımlayabilmektedir. Bu tanımlamalara baktığımızda kimi zaman bilginin işlenmesinde, depolanmasında ve dağıtımında son yüzyılda meydana gelen teknolojik gelişmeler ön plana getirilerek bilgisayar ve iletişim teknolojisi (bilgi teknolojisi) ağırlıklı bir bilgi toplumu tanımı olarak yapılmakla birlikte kimi zaman da bir ülkedeki Gayri Safi Milli

Hasılanın (GSMH) kaçta kaçının bilgi sektöründen geldiğine veya bilgi ile ilgili işlerde çalışan insan gücünün toplam iş gücüne oranına bakılması ile ekonomik ya da mesleki yönde tanımlamalar yapıldığı görülmektedir (Tonta, 1999: 364).

Bilgi toplumu toplumsal gelişmedeki nihai aşamada yer alan ve bilginin toplumun bütün alanlarında olmazsa olmaz bir değer olduğu yeni bir toplum çeşidi olarak karakterize edildiği söylenebilir. Bilgi toplumu; bilginin toplumun ekonomik, sosyal, kültürel, teknolojik ve siyasal bütün boyutlarda kullanılması ile değişimi anlatan çok boyutlu toplumsal bir kavramdır. Bu kavramın gelişimindeki en büyük aktörün bilgi iletişim teknolojisi olduğunu söyleyebiliriz. Bilgi toplumu ile bilgi ve iletişim teknolojileri günümüzde adında en fazla söz ettiren kavramlardır. (Yeşilorman ve Koç, 2014: 118).

Bilgi toplumu, iletişim teknoloji çağının en somut göstergesidir. Bilgi toplumunda, teknolojik gelişmeler sayesinde bilgi üretiminin önemi artmaktadır (Kocacık, 2013:8). İnternet aracılığıyla bilginin hızla yayılmasını sağlayan bilgisayar, cep telefonu tablet gibi dijital çağ araçları günümüzün bilgi toplumunun oluşmasında önemli bir rol almıştır. Bilgi toplumu, dijital dönüşüm ile birlikte kendini göstermiştir. Dijital dönüşüm ile birlikte herkes bilgiye kolaylıkla ulaşabilme olanağını elde etmiştir. Bilgiye kolaylıkla ulaşabilen insan topluluğu da bilgi toplumunu oluşturmuştur.

Bilgiye değer veren, bilgiyi arayan ve ulaşma yollarını bulan, bulunan bilgiyi yeteri düzeyde kullanmasını bilen, bilgiyi üreten, saklayabilen ve sınıflandıran, yeri ve zamanı geldiğinde değerlendirebilen bireylerin oluşturduğu topluluğa bilgi toplumu denilebilir (Numanoğlu, 1999: 332).

1980'li yıllardan sonra bilgi ve iletişim teknolojilerinde görülen değişim ve gelişimler nedeniyle dünya gittikçe küçülmüş ve bu duruma bağlı olarak da ülke sınırlarını aşan sosyal, ekonomik, kültürel ve siyasi ilişkiler çok daha fazla önem kazanmıştır. Günümüzde kolay ulaşılabilir hale gelen bilgi bir değer durumundadır. Bundan dolayı bilgi toplumu insanı için bireysel bağımsızlığın en üst safhada olduğu uluslararası bir yapı oluşmuştur. (Ercan, 2007: 1).

Halkla ilişkilerle birlikte günümüz bilgi toplumuna bakıldığında, ağırlıklı olarak bilgisayar teknolojisi ve bilgisayara dayalı enformasyon internet şebekeleri ve veri bankaları kullanıldığı görülmektedir. Bireyler, kurumlar ve toplumlar bilgiye sahip olmak adına birbirleriyle rekabet halindedir (Halkla İlişkiler, 2012;191). Bilgi toplumunda en önemli girdi insan faktörüdür ve geçmişteki üretim faktörleri artık ikinci plandadır. İnsana ve bilgiye önem verilmekle birlikte, bir kurum ele alındığında kurumun gerek kendi içi gerekse kurumun hedef kitleleri ya da kamularıyla girdiği tüm iletişim süreçleri karşımıza çıkmaktadır. Bu aşamada halkla ilişkiler alanı kurumun çalışmalarıyla ve kamularıyla iletişiminde birincil derecede sorumlu birim olarak da karşımıza çıkmaktadır.

4. BİLGİ TOPLUMUNUN OLUŞUMUNDA İNTERNETİN ROLÜ

Sanayi devrimi ile gelen değişim sürecine benzer bir süreç günümüzde bilgi çağında yaşanmaktadır. Dünyada 20. Yüzyılın sonlarından itibaren önemli bir ölçüde değişime uğrayan bilgi köklü değişimlerin yapılmasına öncülük etmiştir (İçyer, 2010: 80). Bireylerin meslek sahibi olması ve çalışma yaşamlarındaki statülerinin yükselmesindeki anahtar kavramı bilgi oluşturmaktadır. Kişinin okuduğu okul, bildiği diller veya bilgisayar kullanım yeteneği bir çok zaman karşılaşılan sorular grubunu oluşturmaktadır. Belirtilen bu tür sorulara verilecek cevaplarda ancak bilgiyle verilebilir. Bu bakımdan bilgi sahibi olmak ve bilgiyi yeteri düzeyde kullanmak önemli bir olgudur. İnsanların doğuşu ile başlayan öğrenme çabası bilgi toplumu ile hayatlarının sonuna kadar devam edeceği şüphesizdir. Günümüzde bilgiye ulaşmada kullanılan en önemli araç bilgi iletişim teknolojileri ile gerçekleşmiştir. Bilgi iletişim teknolojisinde bir reformu başlatan internet bilginin yayılımında önemli bir yere sahip araçtır (Özutku, 2014: 21-22).

Dünyada akılcı bir şekilde hızla gelişen bilişim teknolojileri bilgi toplumunun oluşumunda ve değişiminde önemli bir payı vardır. Türkiye'de 1990'lı yılların başından itibaren internetin ortaya çıkışı ve 2000'li yıllardan sonra gelişiminin ve kullanıcı sayısının artmasına bağlı olarak İnsanlar arasındaki iletişim ve etkileşimde farklı bir boyut kazandırmıştır. İnsanların bulunduğu yerden kolaylıkla evindeki bilgisayar, tablet veya her an her yerde yanında bulundurduğu cep telefonundan internet aracılığıyla istediği bilgiye günün her saatinde ulaşılabilir hale gelmesi bilgi toplumunun giderek büyümesinde önemli bir rol almıştır.

Dijital pazarlama ajansı We Are Social, Hootsuite işbirliği ile hazırlanmış olan "Digital in 2017 Global Overview" raporu yayınlanmış olup 238 ülkeden toplanan veriler ile 106 sayfalık hazırlanmış olan raporda; internet ve dijitalin gelişimi ile ilgili güncel bilgilerin yanında istatistik veriler yer verilmiştir. Belirtilen raporda hem dünya hem de Türkiye ile ilgili dikkat çekici bulgular vardır. Bu rapora göre (<http://www.dijitalajanslar.com>, 2017):

- ✓ Dünyanın yarısından fazlası artık en az 1 adet akıllı telefon kullanıyor.
- ✓ Dünya nüfusunun neredeyse üçte ikisi en az bir cep telefonu sahibi.
- ✓ Dünya genelinde web trafiğinin yarısından çoğu artık cep telefonundan geliyor.
- ✓ Dünyanın dört bir yanındaki mobil bağlantıların yarısından fazlası artık “genişbant” kullanmaktadır.

Türkiye ile ilgili rapordaki büyümeye bakıldığında 2016 yılı ocak ayından bu yana internet kullanıcı sayısının % 4 ile 2 milyon, aktif sosyal medya kullanıcısı sayısının ise % 14 ile 6 milyon arttığı belirtilmiştir. Sosyal medyayı mobilden kullanan kullanıcı sayısı ise son bir yılda % 17 oranında arttığı öne çıkan bilgiler arasındadır. Yine rapora göre Türkiye’deki cihaz kullanıcılarının yüzde 95’i cep telefonu sahibi ve bunların yüzde 75’inin akıllı cep telefonu kullandığı bulgular arasındadır. Dizüstü ve masaüstü bilgisayar kullanımı yüzde 51 oranındayken televizyon kullanımı yüzde 98 oran ile hayatımızda önemli bir yerinin olduğunu göstermektedir. Kullanıcıların gün içinde ortalama 7 saatlerini bilgisayar başında, 3 saatlerini telefonda internete bağlanarak ve 3 saatlerini sosyal medya platformlarında harcamaktadır. Televizyon karşısında geçirilen zaman ise ortalama 2 saatlik bir süreyi oluşturmaktadır. Son olarak Türkiye’de en fazla kullanılan sosyal medya kanallarına bakıldığında; en fazla kullanılan sosyal medya kanalının Youtube ve onu az bir fark ile Facebook takip etmektedir. Diğer önde gelen sosyal medya kanalları ise Instagram ve Twitter olduğu raporda öne çıkan bilgiler arasındadır (<http://www.dijitalajanslar.com>, 2017). İlgili rapordanda anlaşılacağı üzere artık insanların yaşamlarında istenildiği anda istenildi sürece her türlü bilgiye ulaşması ve kısa sürede bilginin büyük bir topluluğa yayılması dijital yaşamın bilgi toplumundaki önemini bir kez daha öne çıkarmıştır.

Bilginin toplanması, işlenmesi, depolanması, ağlar vasıtasıyla bir yerden bir yere taşınmasında ve kullanıcıların hizmetine sunulmasında faydalanılan, iletişim ve bilgisayar teknolojilerini de kapsayan bütün teknolojilere “bilgi teknolojisi” olarak tanımlanabilir. İletişimdeki teknoloji sayesinde mesajların bir yerden başka bir yere daha önce kullanılan yöntemlerden milyon kat daha hızlı iletilmesine imkan sağlanmakta, bilgisayar teknolojisinde ise hesaplama ve bilgi işleme yeteneklerimizi milyonlarca defa artırmaktadır. Bilgisayar ve bilgi teknolojilerinin birleşmesiyle insan yetenekleri ilk kez milyon defa milyon kat artmaktadır (Tonta, 1999: 365).

İletişimin dijitalleşmesi ve elektronik teknolojilerle birleşmesi sonucunda, iletişim ve bilgi teknolojilerinde yakınsamayı getirmiştir. Böylece iletişim ortamlarında oluşturulan bilginin birleştirilmesi olanağı da ortaya çıkmıştır. Küresel anlamda iletişim düzeni, eğlence ve bilgi hizmetlerinin telekomünikasyon sanayi ile yöndeştiği bir özellik kazanmıştır. Kablolu televizyon ve uydu yayınları ile beraber, internete bağlı bilgisayar aracılığıyla yapılan iletişim hizmetleri, elektronik bankacılık işlemleri, video ve etkileşimli hizmetler, bilgi ve iletişimde kişisel olarak bireysel seçim çağının başlamasını sağlamıştır (Timisi, 2003: 141).

5.GÜVENLİK HİZMETLERİ

“Güven; ‘Korku, çekinme ve kuşku duymadan inanma ve bağlanma duygusu, itimat’ anlamında, Güvenli; Güven verici, emniyetli, emin” anlamında kullanılır. Güvenlik; “Toplum yaşamında kanuni düzenin aksamadan yürütülmesi, kişilerin korkusuzca yaşayabilmesi durumu, emniyet” olarak Türk Dil Kurumu Büyük Türkçe sözlüğünde tanımlanmaktadır (TDK, 2017). Güvenlik kelimesinin farklı şekillerde tanımı yapılmakla birlikte, bunun en kabul edilebilir tanımının; tehlike bulunmaması hali, emin ve rahat olma durumu ve kişilerin mallarının ırz ve namuslarının her türlü saldırı, tehdit ve muhtemel kazalara karşı korunması olduğunu söyleyebiliriz (Polat ve Aktaş 2009: 13).

İnsanlık tarihinin başlamasıyla birlikte beslenme ve barınmanın yanı sıra güvenlik problemi de ortaya çıkmıştır. İlkel topluluklardan günümüz toplum yapısına doğru insanlığın geçirdiği süreçte birlikte güvenlikte gittikçe önem kazanmaktadır. Güvenlik kavramı, insanların toplu ve yerleşik hayatlarının ilerleyip gelişmesi ile birlikte sistemleşme sürecine girmiştir. Güvenliğin gelişimi insanlık tarihi ile iç içe ayrılmaz bir parça halinde insanların bilimsel, teknik ve ekonomik gelişmelerine paralel bir şekilde gerçekleşmiş ve bu doğrultuda da önemi artmaktadır (Polat ve Aktaş, 2009: 15).

Güvenlik hizmetleri insan, toplum ve ülke açısından en önemli kamu hizmetlerindedir. İnsan ihtiyaçlarını sıralayan Maslow’un temel ihtiyaçlar piramidinin aşağıdan yukarıya doğru sıralanmasına bakılırsa; ilk sırada fizyolojik ihtiyaçları, ikinci sırada güvenlik gereksinim ihtiyacını daha sonra sırasıyla toplumsal-sosyal ihtiyaçları, saygınlık ve bağımsızlık ihtiyacını görmekteyiz. Yani bu piramide göre güvenlik gereksinimi sağlanmadıkça insan, sosyal ihtiyaçlarını, saygınlık ve bağımsızlık ihtiyaçlarını karşılayamamakta bunun sonucunda ise en üst noktada olan “Kendini Gerçekleştirme” ihtiyacı basamağına ulaşamadığı görülmektedir. Ayrıca güvenlik hizmetinin insan yaşamındaki gibi ülkeler içinde önemli bir yere sahip olduğu görülmektedir. Ülkelerin gelişmesi ve kalkınması kamu düzenine ve güvenliğiyle doğru orantılıdır.

Kamu düzeninin sağlanması bütün toplumlar için bir amaçtır. Modernleşme, hızlı kentleşme, suç oranlarının artması barınma, beslenme ve mülk edinme gibi mutlaka karşılanması gereken durumlar doğuştan gelen güvenlik gereksiniminin karşılanmasını zorunlu kılmaktadır. Bu nedenle devletler bu güvenlik ihtiyacını karşılamak zorunda olup, kişilerin güvenlik kaygılarını minimuma indirmek durumundadırlar. Türkiye'de güvenlik veya diğer adıyla kolluk hizmetleri; genel, özel ve yardımcı kolluk olarak üçe ayrılmıştır. Genel kolluk içerisinde bulunan bu teşkilatlar (Tolunay, 2009: 194):

- ✓ Emniyet Teşkilatı,
- ✓ Jandarma Teşkilatı,
- ✓ Sahil Güvenlik Teşkilatı
- ✓ Özel kolluk içerisinde;
- ✓ Özel Güvenlik Teşkilatı
- ✓ Belediye Zabıtası,
- ✓ Gümrük Muhafaza Memurları,
- ✓ Orman Muhafaza Memurları,
- ✓ Çiftçi Malları Koruma Bekçileri,
- ✓ Köy Korucuları,
- ✓ Kır Bekçileri,
- ✓ Liman Görevlileri,

Yardımcı Kolluk içerisinde ise;

- ✓ Gemi Kaptanları,
- ✓ TCDD Personeli, vb. yer almaktadır.

Halkla ilişkiler açısından en dikkat çeken faaliyetler ülkemizde Emniyet Genel Müdürlüğü'nün faaliyetleridir ki en fazla yurt içi güvenliği ve toplumla birlikte faaliyetler icra eden bir güvenlik yapılanması içerisinde. Bu yapılanma içerisinde diğerlerine göre daha büyük ve halkla ilişkiler yönüyle daha öncelikli olan bazı teşkilatların doğuşu ve tarihi gelişimi ile incelemek yerinde olacaktır.

5.1. Emniyet Teşkilatı

Emniyet Teşkilatı ve Polis isminin tarihine bakıldığında, toplumsal veya tarihsel olarak değişen ve gelişen bir yapı ile karşılaşmaktadır. Bu konuda Emniyet Genel Müdürlüğü'nün resmi internet sitesinde şu açıklamalar yer almaktadır (EGM.gov.tr, 2017): Yeniçeri Ocağının kaldırılmasından sonra gerek Osmanlı başkentinde ve gerekse illerde iç güvenlik hizmetlerinin eskisiyle kıyaslanmayacak ölçüde gelişmesine rağmen güvenlik hizmetlerinin birçok makam ve kişilere bağlı olarak yürütülmesi uygulaması sürmüştür. Örgütlenme açısından ve uygulamadaki bu karışıklığı ortadan kaldırmak amacıyla 10 Nisan 1845'te (12 Rebi - ül evvel 1261) İstanbul'da "POLİS" adıyla bir teşkilat kurulmuş, yeni kurulan polis teşkilatının görevleri yine aynı tarihte yayınlanan Polis Nizamnamesinde belirtilmiş ve bu durum yabancı elçiliklere de bir yazıyla duyurulmuştur. Bugüne değin kaynağının ne olduğu bilinmeyen 1845 tarihli Polis Nizamnamesinin kaynağının 12 Messidor an VII (1 Temmuz 1800) tarihli " Paris Emniyet Müdürünün Görevlerini Düzenleyen Kararname" adlı metin temel alınarak hazırlandığı belirtilmiştir. "Polis" adıyla ilk kez kurulan teşkilata ve yabancı elçiliklere de duyurulan 17 maddelik Polis Nizamnamesi ile getirilen yeniliklere rağmen karışıklıklar tümüyle ortadan kaldırılamamış, Başkentte polis hizmeti Yeniçeri Ağası yerine geçen Serasker, İhtisap Ağası ve Polis adını taşıyan bir teşkilat tarafından yürütülmeye başlanmıştır. Taşrada polis hizmeti ise, sipahiler ve İstanbul'da olduğu gibi memleketin birçok illerinde kurulan Asakir-i Mansure Alaylarına verilmiştir. 1846 yılında yayımlanan bir genelge ile polis hizmetlerinin serasker tarafından yönetilmesinin askerlerin asıl görevlerini aksattığı belirtilerek yalnızca polis hizmetlerini yürütmek üzere ve seraskerlikten bağımsız olarak "Zaptiye Müdürlüğü, Zaptiye Müdür Yardımcılığı" ve polisle ilgili yasaları hazırlamak için, "Zaptiye Meclisi" kurulmuştur. Kısa bir süre sonra da bu meclis kaldırılmış ve yerine "Divan-ı Zaptiye" ve "Meclis-i Tahkik" kurulmuştur. Böylece hem İstanbul hem de illerin güvenlik işleri Zaptiye Müşiriyetince yürütülmüş ve bu makam, teftiş memurlarıyla ikinci defa olarak 1867 de kurulmaya girişilen polis teşkilatının bağlı olduğu tek yer olmuştur. Bu Tevhidi Zabıta Dönemi 1879 yılına kadar devam etmiştir. Bu yılda Zaptiye Müşiriyeti kaldırılmış ve yerine görevi sadece polis işlerini kapsayan Zaptiye Nezareti kurulmuş, Polis ve Jandarma bir daha birleşmemek üzere ayrılmışlardır.

Emniyet Teşkilatı günümüzde birçok daire başkanlığı ile topluma güvenlik hizmeti sunmaktadır. Özellikle gelişen ve değişen toplumsal yapı ile teşkilatta yapısını ve çalışmalarını geliştirmektedir. Günümüzde bilgi teknolojilerindeki ilerlemeye paralel olarak yeni birimler (Siber Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı, Toplum Destekli Polis gibi) kurmaktadır.

5.2. Jandarma Teşkilatı

Jandarma Teşkilatı tarihine bakıldığında da toplumsal veya tarihsel olarak değişen ve gelişen bir yapı ile karşılaşılmaktadır. Bu konuda Jandarma Genel Komutanlığı'nın resmi internet sitesinde şu açıklamalar yer almaktadır: 18 Haziran 1826'da Yeniçeriliğin ortadan kaldırılmasından sonra emniyet ve asayiş hizmetleri; 'Asakir-i Muntazama-i Mansuri', 'Asakir-i Muntazama-i Hassa' ve 1834 tarihinde Anadolu ve Rumeli'nin bazı eyaletlerinde 'Asakir-i Redife' adı altında kurulan askeri teşkilatlar tarafından yürütülmüştür. 16 Şubat 1846 tarihinde Zaptiye Müşirliği kurulmuş, eyalet ve sancaklardaki Umuru Zaptiye hizmetleri doğrudan doğruya bu makama bağlanmıştır. Bu devreye, 'Tevhidi Zabıta' (zabitanın birleştirilmesi) devresi de denilmektedir. Zaptiye Müşirliği, bir üst seviyedeki askeri bir makam olan 'Seraskerlik' makamına bağlanmıştır. Böylece asıl görevi iç güvenlik ve düzeni sağlamak olan ve tek elden sevk ve idare edilen yeni bir askeri zabıta sınıfı doğmuştur. 14 Haziran 1869 tarihinde teşkilatın ilk nizamnamesi olan Asakir-i Zaptiye Nizamnamesi yürürlüğe konmuştur. Bu nizamname ile zabıta görev ve hizmetleri, yetki ve sorumlulukları hukuki bir çerçeve içine alınmıştır. Yönerge uyarınca her ilde bir Zaptiye Alayı kurulmuş, personeli piyade ve süvarilerden oluşmuştur. Ayrıca, alay, tabur, bölük ve takım teşkilatlanmasına gidilmiştir. Arşivlerde, 1839 yılından itibaren "Jandarma" adına ve muhtelif "Jandarma tayin kararnamelelerine" rastlanılmış olduğundan; Türk Jandarma Teşkilatının 1839 yılında kurulduğu anlaşılmış ise de araştırmalarda kuruluş ay ve gününün tespiti mümkün olmamıştır. Bu nedenle Asakir-i Zaptiye Nizamnamesi'nin kabul tarihi olan 14 Haziran 1869 tarihinin 14 Haziranı alınarak, "14 Haziran 1839" tarihi Jandarma Teşkilatının kuruluş günü olarak kabul edilmiştir. 1877-1878 Osmanlı-Rus Savaşı'ndan sonra Sadrazam Sait Paşa, modern bir zabıta teşkilatı kurmak için İngiltere ve Fransa'dan subaylar getirtmiş, teşkilatlanmada değişiklik yapılmış ve 20 Kasım 1879'da Seraskerlik makamına bağlı 'Umum Jandarma Merkeziyesi' kurulmuştur. Jandarma, 1908 yılında İnci Meşrutiyet'in ilan edilmesinden sonra özellikle Rumeli'de büyük başarılar göstermiştir. Bunun üzerine teşkilat 1909 yılında yeniden düzenlenerek Harbiye Nezareti'ne bağlanmış ve Umum Jandarma Kumandanlığı adını almıştır. Jandarma Birlikleri; 1914 yılında başlayıp 1918 yılında biten Birinci Dünya Savaşı ile 1919 yılında başlayıp 1922 yılında biten Kurtuluş Savaşımızda, hem iç güvenlik görevlerini sürdürmüşler, hem de birçok cephede silahlı kuvvetlerin ayrılmaz bir parçası olarak yurt savunmasına iştirak etmişlerdir.

5.3. Sahil Güvenlik Teşkilatı

Sahil Güvenlik Teşkilatı incelendiğinde, tarihsel olarak değişen ve gelişen bir yapı ile karşılaşılmaktadır. Bu konuda Sahil Güvenlik Komutanlığı'nın resmi internet sitesinde şu açıklamalar yer almaktadır (Sahilguvenlik.gov.tr, 2017): Sahil Güvenlik Komutanlığı 1982 yılında kurulmuştur. 01 Ocak 1985 tarihine kadar Jandarma Genel Komutanlığı'na bağlı olarak görev yapan Sahil Güvenlik Komutanlığı, bu tarihten itibaren Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kadro ve kuruluşu içerisinde, barışta görev ve hizmet yönünden İçişleri Bakanlığı'na bağlı, olağanüstü haller ve savaş halinde ise Deniz Kuvvetleri Komutanlığı emrine girecek silahlı bir güvenlik kuvveti olarak, ülkemizin bütün sahillerinde, iç suları olan Marmara Denizi, İstanbul ve Çanakkale Boğazlarında, liman ve körfezlerinde, karasularında, münhasır ekonomik bölgesi ile ulusal ve uluslararası hukuk kuralları uyarınca egemenlik ve denetimimiz altında bulunan tüm deniz alanlarında faaliyetlerini sürdürmeye başlamıştır. Sahil Güvenlik Komutanlığı 25 Temmuz 2016 tarihinde Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 668 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile silahlı bir genel kolluk kuvveti olarak doğrudan İçişleri Bakanlığına bağlanmıştır.

5.4. Özel Güvenlik Teşkilatı

Türkiye'de özel güvenlik konusu ilk kez 1966 tarihinde Milli Güvenlik Kurulu'nda görüşülmüş ve barajların güvenliği bağlamında Türkiye gündemine girmiştir. Sekiz yıl süren hazırlık sürecinin sonunda parlamentoya bir yasa tasarısı sunulmuş ancak kolluk hizmetlerinin özelleştirilmesi olarak görülen tasarı, Anayasaya aykırı olduğu düşüncesiyle yasalaşamamıştır. Uzun bir sürenin ardından 12 Eylül döneminde "Bazı Kurum ve Kuruluşların Korunması ve Güvenliklerinin Sağlanması Hakkında Kanun" 22.07.1981 tarihinde çıkarılmıştır. 2495 sayılı kanunun öncesindeki tarihi ve toplumsal gelişmelere bakıldığında (özellikle 1970'li yıllar) devletin; soygun, sabotaj ve benzeri eylemleri önlemek amacıyla 2495 sayılı bu kanunu hazırlayarak kabul ettiği söylenebilir. Bu konuda Türkiye'de 44. Hükümet (Bülent Ulusu Hükümeti) Programı ve İcra Planı'nın Mevzuat Düzenlemeleri bölümünde yazılan ifadeler şöyledir (Gülcü, 2004: 148): "Bankalar ile resmi ve özel iş yerlerinde vuku bulan ve devlet itibarına gölge düşüren her türlü soygun, sabotaj ve benzeri eylemleri önlemek amacıyla söz konusu yerlerde Özel Güvenlik Teşkilatı kurulması sağlanacaktır".

Bu gelişmeler incelendiğinde özel güvenlik hizmeti için hazırlanan kanun tasarısının dönemin güvenlik ihtiyaçlarından ve sıkıntılarından dolayı acilen hazırlandığı görülebilmektedir. Benzer durum 5188 sayılı Kanun içinde yaşanmıştır. 5188 sayılı kanun tasarısı öncesinde hem Türkiye'de hem de dünyada güvenlik

konusunda önemli olaylar yaşanmıştır. Bunlardan biri Türkiye’de 9 Ocak 1996 tarihinde yaşanan “Sabancı Suikastı” olmuştur. Sabancı Center’ın 25. katında Sabancı Holding Yönetim Kurulu Üyesi Özdemir Sabancı, Toyota-Sa Genel Müdürü Haluk Görgün ve Başkanlık Sekreteri Nilgün Hasefe, üç DHKP-C terör örgütü üyesi tarafından öldürülmüş, ülke gündeminde önemli bir yere sahip olan bu olayla işyerlerinde güvenlik zafiyeti tartışmaları yaşanmıştır. ABD’de ise 11 Eylül saldırıları güvenlik sektörüne küresel bir ivme kazandırmış, İstanbul’da meydana gelen İngiliz Konsoloslğunun, HSBC Bankasının ve Sinagogların hedef alındığı saldırılar Türkiye’deki özel güvenlik sektörünü tekrar tetiklemiştir ve güvenlik sektörünün düzenlenmesi amacıyla 5188 sayılı “Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun, 10.06.2004 tarihinde kabul edilip Resmi Gazetede yayınlanmıştır”. 2009 yılında da Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesinde "Özel Güvenlik Daire Başkanlığı" kurulmuştur.

Değişen toplum yapısı ile Özel Güvenlik Teşkilatı arasında kuvvetli bir bağ olduğu söylenebilir. Okullarda, marketlerde, mağazalarda veya konutlarda güvenlik hizmetlerini sağlayan ve toplumsal değişim ve gelişimle ilerleyen bir teşkilat yapısı taşıdığı görülmektedir. Türkiye Polis Dergisinin 2006 sayısına kitaplarında yer veren Aktaş ve Polat, özel güvenlik hizmetlerinin gelişimini şöyle aktarıyor (Polat-Aktaş, 2009: 42); kişilerin, toplumların ve devletlerin varlığı nasıl güvenlik hizmetlerinin varlığını zorunlu kılıyorsa, zorunlu olan bu hizmetin sunulması da devletin yanında özel güvenlik şirketlerini ve özel güvenlik görevlilerini de zorunlu kılmaktadır. Devletin iç güvenliğini sağlama rolünün sınırlı oluşu ve devlet ile vatandaşların güvenliği temin etmede işbirliğine gitmesi zorunluluğu, devletin kurumları ile vatandaşlar arasında bir arz –talep ilişkisini doğurmuştur. Devletten güvenlik talebinde bulunan vatandaşlar bunun hem devletin kurumları hem de özel güvenlik şirketleri aracılığıyla gerçekleştirilmesine olumlu yaklaşmışlar, hatta her türlü güvenlik tedbirine rağmen özel güvenlik hizmetini de talep etmişlerdir. Böylece devletin tekelinde bulunan toplumsal denetim ve güvenlik işi özelleştirmeler yoluyla vatandaşlarla birlikte mücadele ve ortaklık halini almıştır.

Türkiye’de geçmişten günümüze baktığımızda özel güvenlik sektörünün büyümesiyle birlikte; ciddi bir istihdam oluşmuş, genel kolluğun iş yükü azalmış, Polisin asli görevleri dışında kalan ve özel güvenlik hizmetleriyle yapılabilecek birçok iş (örneğin havaalanında bagajların arama-tarama yapılması, kişi koruma ve benzeri işler) özel güvenlik güçlerine geçmeye başlamış, Türkiye’nin uluslararası kongre ve organizasyonlara ev sahipliği yaptığı dönemlerde, ülke güvenliği açısından da hassas ve önemli görevlerde bulunan özel güvenlik, ülke kalkınmasına ve turizm faaliyetlerinin gelişmesine de önemli katkılar sağlamıştır. Özel Güvenlik Teşkilatı günümüzde hızla büyüyen, Türkiye’de Polis personel sayısını geçen bir nüfusa sahip olan bir teşkilattır. Günümüz dünyasında kentleşme ve değişen toplum yapısı ile etkisini ve yaygınlığını hızla arttıran bir güvenlik hizmetidir.

6. HALKLA İLİŞKİLER TOPLUMU VE GÜVENLİK HİZMETLERİ

Günümüzde bilgi toplumuyla birlikte halkla ilişkilerin önem kazandığı bir Halkla İlişkiler Toplumuna doğru ilerlediğimiz söylenebilir. Bilgi toplumuyla birlikte insan için bilginin ve medyanın, kurumlar için kurumsal itibarın ve reklamların vb. öncelikli hale geldiği bir toplum yapısına doğru gidildiği görülmektedir. Her alanda olduğu gibi güvenlik hizmetlerinde de halkla ilişkilerin gittikçe önemi artan bir yere doğru yükseldiği görülmektedir. Özellikle günümüzde küreselleşen terörizm, medyanın bu durumu ele alması halkın bu güvenlik birimlerine hesap sorması veya yürütülen halkla ilişkiler faaliyetleri güvenlik hizmetlerinde halkla ilişkilerin başarılı yürütülmesi gerektiğini ve toplumun halkla ilişkiler toplumuna doğru gittiğinin bir göstergesidir.

Dünyada önemli bir yer eden 11 Eylül Terör Saldırıları ele aldığımızda; bu saldırının nasıl gerçekleştirildiği, gerekli önlemlerin alınıp alınmadığı gibi birçok soru tüm dünya milletleri ve devletlerince medya üzerinden ABD Güvenlik Birimlerine sorulmuş ve olay sonrasında ABD ve Havacılık Güvenlik Dairesi imaj ve güven kaybetmiştir. Olay sonrası medya üzerinden büyük ve ağır eleştirilerde bulunulmuş ve gizli bir kutu misali, güvenlik hizmetleri toplumların beğenisine veya onayına sunulmaya başlanmıştır. Artık dünya üzerinde meydana gelen bir saldırı sonrasında, halkın bilgilendirilmesi ve yönlendirilmesi alanında ciddi çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. Ülkemiz ele alındığında ülkemizde de güvenlik hizmetlerinde benzer bir yol izlendiği görülebilmektedir.

Aynı şekilde örgütsel yapı ve yaklaşımları düşündüğümüzde, ülkemizdeki terörle mücadele ele alındığında terör örgütlerine karşı yapılan mücadeleyi ve insan odaklı yaklaşımların başarısını ele alan "Anne Ben Geldim" belgeseli iyi bir örnek olarak karşımıza çıkmaktadır. Gerçek polis kayıtlarından alınarak hazırlanan bu belgesel TRT'nin (Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu) ilgili internet sitesinde (TRT, 2016) şöyle tanıtılmaktadır:

"Belgesel, terör örgütlerinin tuzağına düşmüş örgüt mensuplarının, emniyet güçlerinin çabası sonucu tekrar hayata döndürülmesini ve topluma kazandırılmasını konu alıyor. Örgüt mensuplarının itiraflarından yola

çıkılarak hazırlanan ve kendi alanında ilk olma özelliği taşıyan iki bölümlük belgeselde, emniyet güçlerinin terörle mücadelede gerçekleştirdikleri paradigma değişikliği ile örgüt mensuplarıyla kurduğu sağlıklı iletişimi ve bunun sonucunda alınan başarılı sonuçları ekrana getiriyor... Bilinen bir gerçek: Terör örgütü, ne kötü muameleden ne de işkenceden korkuyor. Onu korkutan tek bir şey var: "Oturup konuşmak!" Teröristi bitirmenin en doğru yöntemi, onu muhatap alıp yeni yaklaşımlarla iletişim kurmaya çalışmaktır. Bu yaklaşım aynı zamanda bir paradigma değişikliğine de işaret ediyor."

Belgesel incelendiğinde; çeşitli terör örgütleri ile bu terör örgütü mensuplarının terörle mücadele birimlerine yaptığı açıklamaları (ifade kayıtlarını), terör alanında uzman kişilerin (Prof. Dr. Aytekin Geleri - Stratejik Düşünce Enstitüsü Savunma ve Güvenlik Programı Koordinatörü, Prof. Dr. Mehmet Özcan - Ankara Strateji Enstitüsü Başkanı, Mehmet Yeğin - USAK, Doç. Dr. Süleyman Özeren - UTSAM Başkanı, Prof. Dr. İhsan Bal -USAK, Doç. Dr. Atilla Sandıklı - BİLGESAM Başkanı) ele alınan konularla ilgili açıklama ve tespitlerinin yer aldığı, terör örgütlerinin eleman kazanma ve örgütsel davranışları ile terörle mücadele biriminin örgütsel davranış yöntemlerinin ele alındığı, kurgulanmış bir belgesel yapı olduğu görülmektedir. Belgeselde sıkça örgütsel davranış yöntemlerine değinilmekte, polisin ilgili biriminin halkla ilişkiler faaliyetleri ve güvenlik odaklı anlayıştan insan odaklı anlayışa doğru yaklaşmasıyla aldığı olumlu sonuçlar ele alınmaktadır.

7. HALKLA İLİŞKİLER TOPLUMUNA DOĞRU TOPLUM DESTEKLİ POLİSLİK

Halkla ilişkiler toplumuna doğru ilerlerken hangi faaliyetler ne kadar olmalıdır veya bir kurum nasıl bir yol izlemelidir sorularına ülkemiz Polis Teşkilatı bünyesinde faaliyetlerde bulunan Toplum Destekli Polislik (TDP) yapılanması ve uygulamaları örnek olarak verilebilir. TDP uygulamalarıyla birlikte halkın güven ve desteğini almayı amaçlayan Polis Teşkilatı birçok faaliyetlerde bulunmaktadır. Örneğin; bilgilendirme toplantıları, konferanslar, sosyal yardım faaliyetleri, çeşitli ziyaretler (huzurevleri, çocuk bakımevleri vb.) gibi. Bu bağlamda TDP ele alınan "halkla ilişkiler toplumu" için güzel bir örnek teşkil etmektedir.

Ülkemizde TDP yaklaşım ve uygulamaları, 2000'li yıllarda hayata geçmeye başlamıştır. Birçok ilde pilot uygulama yapılmış ve pilot uygulamanın toplumun büyük ilgisine ve desteğine mazhar olduğu, genel anlamda toplum tarafından benimsendiği, halkın güvenlik hizmetlerinden memnuniyetini artırarak toplumun polise olan bakışında olumlu yönde önemli gelişmelere yol açtığı gözlenmiş, bu nedenle uygulamanın kademeli olarak ülke geneli polis sorumluluk alanında yaygınlaştırılması benimsenmiş ve kademeli olarak diğer illerde de yaşama geçirilerek 1 Nisan 2009 tarihi itibarı ile ülke geneline yaygınlaştırılmıştır.

Emniyet Genel Müdürlüğü Asayiş Dairesi Başkanlığı'nın internet sitesinde Toplum Destekli Polislik (TDP) başlığıyla şu bilgiler verilmektedir; "Gelişen ve değişen toplumsal koşullar ve teknolojiye meydana gelen değişimler, güvenlik hizmetlerini doğrudan etkilemekte ve yeniden şekillendirmektedir. Modern yaşamın neden olduğu toplumsal değişimler çerçevesinde gelişmiş dünya ülkelerinde temel polislik yaklaşımı, polisin suç olmadan önce, kendiliğinden ve pro-aktif bir anlayışla harekete geçmesidir. Pro-aktif yaklaşım, polisin duyarlılığının üst seviyelerde olduğu ve polisin toplumsal mekânlara nüfuz ettiği bir anlayışa karşılık gelmektedir. Bu anlamda; polis, yalnız suçun oluşmasını bekleyen, pasif bir gözetleyici olmayıp, toplumda temel ve önemli nitelikte koruyucu, düzenleyici ve caydırıcı görevleri yerine getiren bir icra gücüdür... Bu temel politika ekseninde, etkin bir güvenlik hizmeti yürütülmesinde kabul gören anlayış; suçla mücadeleye ve güvenlik politikalarının uygulanmasına toplumun katılım ve desteğinin sağlanmasına dayanmakta; öncelikle toplumsal beklentilerin ve taleplerin karşılanması bu anlayışın odak noktasını oluşturmaktadır. Buna kısaca "Toplum Destekli Polislik" denilmektedir."

TDP içinde güvenlik hizmetlerinin ve polis-toplum ilişkilerinin geliştirilmesi yönüyle şu amaçlar dikkat çekmektedir:

- ✓ Toplumun öncelikli güvenlik beklentileri ve önerilerinin tespitine yönelik güvenlik memnuniyet ölçümleri yapılarak, müşteri odaklı hizmet anlayışı geliştirmek,
- ✓ Toplum temsilcileri ile periyodik güvenlik sorunlarını paylaşım toplantıları düzenlenerek, toplumun güvenli yaşama katılım ve katkı sağlamak,
- ✓ Toplumu sosyal ve kültürel etkinliklerine katılarak polis - halk ilişkisini geliştirmek,
- ✓ Güvenlikte toplumsal sorumluluk bilincinin geliştirilmesi kapsamında panel, konferans, seminer, sempozyum ve benzeri etkinlikler düzenlemek gibi.

Aynı şekilde genel olarak yapılan TDP çalışmalarını birlikte:

- ✓ Toplum ve polis arasında çift yönlü etkin bir iletişimi sağlayarak suçla mücadeleyi toplumun geneline yaygınlaştırdığı,

- ✓ Suçla mücadele hizmetlerinin toplum odaklı yürütülmesine imkân sağladığı
- ✓ Polisin suçla mücadeleye yönelik faaliyetlerinin topluma aktarılmasında ve bunların toplum tarafından benimsenmesi ve desteklenmesinde geri beslenme mekanizması işlevini gördüğü belirtilmektedir.

Emniyet Genel Müdürlüğü TDP Hizmetleri Yönetmeliği içerisinde yer alan Toplumun bilgilendirilmesi madde 77, çalışmada ele aldığımız TDP ve halkla ilişkiler toplumu ilişkisini yönetmeliği içerisinde bize göstermektedir:

1. İlde, TDP hizmetleri kapsamında yapılan çalışmalar hakkında halkın düzenli olarak bilgilendirilmesi sağlanır.
2. Bilgilendirme çalışmaları, basın yayın organları, internet ve diğer iletişim kanalları kullanılarak sağlanır.
3. Basın yayın organlarının bilgilendirilmesi hizmetleri, ilgili yasal hükümlere uygun olarak yürütülür gibi.

Ek olarak dünyada da birçok ülke Toplum Destekli Polis uygulamasını kendi Polis Teşkilatları bünyesinde hayata geçirmiştir. Örneğin Leonardo-da Vinci projesi kapsamında, Türkiye'den giden toplam altı kişilik bir polis ekibi 2006 yılında İngiltere'nin başkenti Londra'da bir araştırma ve incelemede bulunarak, toplum destekli polislik uygulamasının, 20 yıldan beri çeşitli şekillerde İngiltere'de faaliyet gösterdiğini, Toplum Destekli Polis ile ilgili geliştirme çalışmalarının devam ettiği ve Polis Teşkilatına bağlı bir birim olarak çalışan Toplum Destekli Polislerin, polis gibi giyinme ve telsiz taşımalarına rağmen, polis gibi aynı yetkilere sahip olmadıklarını, sınırlı yetkiler ile daha ziyade kendilerine gösterilen alan içerisinde, halkın içerisinde bulduklarını, halkın gözünden olayların nasıl gözüktüğünü anlamaya çalıştıklarını, halkın şikâyet istek ve talepleri aldıklarını ve her hangi bir olayla karşılaşmaları halinde durumu telsiz ya da telefon ile polise bildirdiklerini belirtmişlerdir.

8. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Dijital dönüşüm sonrasında insanların yaşamında ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlarda önemli değişiklikler meydana gelmiştir. Özellikle dijital araçların yaygınlaşması sonrası insanların birbirleri ve kurumlar arasındaki iletişiminin hızlı ve kolay bir şekilde sağlanması ile birlikte bilgi toplumu ve halkla ilişkilerin önemi oldukça önem kazanmıştır.

Günümüzde halkla ilişkiler faaliyetleri, toplumlar için önemli ve vazgeçilmez bir değere doğru yükselmektedir. Halkla ilişkiler faaliyetleri toplumlara yeni şekiller vererek yeni bir topluma doğru da yönlendirebilmektedir. Bu durum ele alındığında en güzel örneği güvenlik hizmetlerindeki değişim ortaya koymaktadır.

Ülkemizde güvenlik hizmetleri incelendiğinde toplumsal veya tarihsel olarak değişen ve gelişen bir yapı ile kendini yenileyen ve geliştiren bir güvenlik teşkilatlanması karşımıza çıkmaktadır. Halkla İlişkilerin önemi artmakta ve güvenlik-halkla ilişkiler konusu öncelikli konuma yükselmektedir. Özellikle günümüzde Polis Teşkilatı bünyesinde faaliyetlerde bulunan Toplum Destekli Polislik (TDP) yapılanması ve uygulamaları halkla ilişkiler toplumuna doğru ilerleyişi ve değişimleri iyi bir şekilde ortaya koymaktadır. Geçmişten günümüze kadar mevcut Toplum Destekli Polislik (TDP) birimlerinin faaliyetleri ve elde ettiği kazanımlar incelendiğinde halkla ilişkileri odak noktaya alan bir toplum düzeni ve güvenlik yapılanması göze çarpmaktadır.

Güvenlik hizmetlerindeki tüm beklenti ve gelişmeler halkla ilişkiler alanında yapılacakları da belirleyecek bir şekle gelmektedir. Bir halkla ilişkiler toplumunda neler olabilir veya neler olmalıdır sorusu, güvenlik hizmetlerinde belirginleşmeye başlamıştır. Bu açıdan değerlendirildiğinde, halkla ilişkiler toplumu sayılabilecek bir toplum yapısında; güvenlik hizmetleri tek taraflı değil çift taraflı iletişimi sağlayan bir düzende yapılmalı, tüm güvenlik hizmeti sunan birimlerde halkla ilişkiler birimi kurulmalıdır. Çeşitli faaliyetlerde bulunan bu birimler her güvenlik teşkilatı bünyesinde bir daire başkanlığına bağlanmalıdır (Örneğin; Emniyet Genel Müdürlüğü Halkla İlişkiler Dairesi gibi). Bu yapı kurulduktan sonra güvenlik alanında yapılan iş ve işlemlerde halka bilgi veren ve desteğini alan, halkın yönlendirilmesi için faaliyetlerde bulunan (tanıtım, bilgilendirme toplantısı, afiş, reklam filmi vb.) bir yapıya ihtiyaç duyulmaktadır. Bu şekilde şekillenen toplumda güvenlik hizmetleri de gerekli dönüşümü ve gelişimi sağlayarak "Halkla İlişkiler Toplumuna" katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Aktaş, Nuri Ahmet ve Polat, Mevlüt, (2009), Genel Kolluk Özel Güvenlik İlişkisi, Divan Kitabevi, Ankara.
- ASNA, Alaeddin (2012), Kuramda ve Uygulamada Halkla İlişkiler, 2. Baskı, Pozitif Yayınları, İstanbul.
- AYDIN, Ahmet Hamdi, TAŞ, İbrahim Ethem (2016), Kamu Yönetiminde Halkla İlişkiler Kavramlar-Kurumlar-Uygulamalar, 2. Baskı, Seçkin Yayıncılık, Ankara.
- BECERİKLİ, Sema Yıldırım (2012), Halkla İlişkiler, Ed.Aydın Ziya Özgür, Anadolu Üniversitesi Yayınları, Eskişehir.
- ERCAN, Salih (2007), “ Bilgi Toplumunda Yeni Önderlik Modelleri”, Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale.
- GÜLCÜ, Mustafa (2004), Özel Güvenlik Hukuku, Kardeşler Matbaacılık, İstanbul.
- Hazar, Çetin Murat (2012), Bir Aygıt Olarak Halkla İlişkiler ve Araçları, Eğitim Kitabevi, Ankara.
- İÇYER, Abdurrahman (2010), “Marka Kent Oluşturma Açısından Stratejik Kent Yönetimi”, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Karaman.
- KOCACIK, Faruk (2003), “Bilgi Toplumu ve Türkiye”, C.Ü. Sosyal Bilimler Dergisi, C. 27, No. 1, s. 1-10.
- NUMANOĞLU, Gülcan (1999), “Bilgi Toplumu-Eğitim-Yeni Kimlikler-Bilgi Toplumu ve Eğitime Yansımalar”, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi, C. 32, S. 1, s. 331-339.
- ÖZUTKU, Fatih (2014), “ Bilgi Topluğunun Oluşumunda Dijital Eşitliğin Sağlanmasının Önemi”, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- TİMİSİ, Nilüfer (2003), Yeni İletişim Teknolojileri ve Demokrasi, 1. Baskı, Dost Kitabevi, Ankara.
- TOLUNAY, Mustafa Kemal, (2009), Polisin El Kitabı, Belen Yayıncılık, Ankara.
- TONTA, Yaşar (1999), “ Bilgi Toplumu ve Bilgi Teknolojisi”, Türk Kütüphaneciliği C. 13, S. 4, s. 363-375.
- YAĞMURLU, Aslı (2011), “ Kamu Yönetiminde Halkla İlişkiler ve Sosyal Medya”, Selçuk İletişim Dergisi, C. 7, S. 1, s. 5-15.
- YEŞİLORMAN, Mehtap, KOÇ, Firdevs (2014), “Bilgi Toplununun Teknolojik Temelleri Üzerine Eleştirel Bir Bakış”, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, C. 24, S. 1, s. 177-133.
- Asayiş Daire Başkanlığı, (2017), <http://www.asayis.pol.tr/Sayfalar/TDP.aspx>, (Erişim tarihi: 10.06.2017).
- Emniyet Genel Müdürlüğü TDP Hizmetleri Yönetmeliği, 2009.
- TDK, (2017), “Türk Dil Kurumu Büyük Türkçe Sözlük” tdk.gov.tr (Erişim Tarihi: 10.11.2017).
- TRT.com., (2016) Anne Ben Geldim Belgeseli, <http://www.trt.net.tr/televizyon/detay.aspx?pid=27615> (Erişim tarihi: 01.06.2016).
- Emniyet Genel Müdürlüğü, (2017) (Erişim: 10.11.2017) <https://www.egm.gov.tr/Sayfalar/1845-1879Donemi.aspx>.
- Jandarma Genel Komutanlığı, (2017) (Erişim: 10.11.2017) http://www.jandarma.gov.tr/ust_menu/tarihce.htm.
- Sahil Güvenlik Komutanlığı, (2017) (Erişim: 10.11.2017) http://www.sahilguvenlik.gov.tr/baskanliklar/genel_sekreterlik/tarihce/tarihce.asp